

seulement 16, 66 % sur le nombre total des élèves ont contracté la maladie avant l'âge de 5 ans. Il s'ensuit que d'une part la maladie se propage dans l'école et par l'école et que d'autre part, vu l'extension limitée de l'infection (en tout 4,7 %), l'homme n'a pas une sensibilité excessive à ce virus infectieux, telle qu'elle a été constatée pour la rougeole et la varicelle. De même il est très probable qu'il y aurait aussi d'abondantes infections frustes.

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ. — Επίδρασις τῆς παραθορμόνης, φολλικουλίνης καὶ κυρενίου ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πουρινῶν, ὑπὸ Γρηγορίου Γ. Λαμπράκη*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἰωακείμογλου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος δράσις τῆς παραθορμόνης, φολλικουλίνης καὶ κυρενίου, ὡς ἐκ τῆς προσιτῆς εἰς ἡμᾶς βιβλιογραφίας παρατηρήσαμεν, δὲν εἶναι γνωστὴ, ἠθελήσαμεν νὰ διερευνήσωμεν ταύτην. Τὰς ἐρεῦνας ἡμῶν ἐξετελέσαμεν ἐπὶ γυναικῶν, διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πουρινῶν εἶναι διάφορος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων.

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΟΡΜΟΝΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΥΡΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χορήγησις χολίνης δὲν διαταράσσει τὴν πυκνότητά τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος, ἡ ἰνσουλίνη προκαλεῖ πτώσιν ἐν τῷ αἵματι καὶ αὐξήσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς οὖροις (Miller, Porter, Adrian καὶ Kuyper¹), ἡ δὲ ἰωδοθυρίνη, αὐξήσιν. Ὁ Liotta² μετὰ ἔνεσιν ἐκχυλίσματος ὠχροῦ σωματίου παρατήρησε πτώσιν τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος τοῦ αἵματος, τὸ αὐτὸ δὲ παρατήρησε μετὰ ἔνεσιν ἐκχυλίσματος ὀπισθίου λοβοῦ τῆς ὑποφύσεως. Ἐνεσις ἀδρεναλίνης (0,26 - 0,62 χιλ.) αὐξάνει τὴν ἀποβολὴν τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος διὰ τῶν οὐρῶν τὰς δύο πρώτας ὥρας ἀπὸ τῆς ἐνέσεως (Miller, Porter, Adrian καὶ Kuyper).

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

Τὰ πειράματα ἡμῶν ἐξετελέσθησαν ἐπὶ γυναικῶν στερουμένων ὥοθηκικῆς λειτουργίας καὶ ἐπομένως ὥοθηκικῶν ὁρμονῶν (ἐμμηνόπαυσις, ἐγχειρητικὴ ἐξαιρέσις τῶν ὥοθηκῶν) καὶ τοῦτο, ἵνα ἀποφύγωμεν τὴν ἐπὶ τῆς πυκνότητος τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος συναγωνιστικὴν ἢ ἀνταγωνιστικὴν δράσιν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς ἐν τῷ ὄργανισμῷ κυκλοφοροῦσης ὥοθηκικῆς ὁρμόνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς πρὸς παρατήρησιν ἐνιεμένης ἐτέρας

* GR. LAMBRAKIS, The action of parathormons, folliculin and stilbestrol on the purine metabolism.

¹ Kongress Zblt für Innere Med. 1939, 141.

² Ἀναφ. ὑπὸ F. HOFF, Handb. der Haematol. τόμ. II (1934), p. 1011.

ὀρμόνης. Αἱ πρὸς πειραματισμὸν γυναῖκες διετέλουν τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πειράματος ὑπὸ σταθερὰν δίαιταν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐλευθέραν πουρινικῶν σωμάτων (μακαρόνια, γάλα, ψά, ἄρτος). Τὴν διατροφήν δὲ ταύτην συνεχίσαμεν μέχρι πέρατος τοῦ πειράματος.

Ἰδιαιτέρως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος, διὰ τῆς ὀρμόνης τῶν παραθυρεοειδῶν ἀδένων, παραλλήλως πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ οὔριου ὀξέος τοῦ αἵματος ἐγένετο καὶ προσδιορισμὸς τοῦ οὔριου ὀξέος τῶν οὔρων κατὰ 12 ὡρον.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΟΡΜΟΝΙΚΑ ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ

1. Ἐκχύλισμα παραθυρεοειδῶν ἀδένων (Parathyroid Extract, Lilly Indianapolis U. S. A.) I κ. ἐκ. = 100 Δ. M. Collip

2. Ἐλαιῶδες διάλυμα φολλικουλίνης (Progynon B, Oleosum - Schering καὶ Unden - Bayer)

3. Τὸ συνθετικὸν προϊόν κυρένιον (Cyren B, Bayer) ἦτοι, τὸν διπροπιονικὸν ἐστέρα τοῦ διοξυδιαιθυλοστιλβενίου. Ἐὸ σκεύασμα τοῦτο παρουσιάζει τὰς αὐτὰς φαρμακολογικὰς ιδιότητες μετὰ τὰς οἰστρογόνους ὀρμόνας.

ΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΑἵΜΑΤΟΣ

Ἡ λήψις τοῦ αἵματος ἐγένετο ἐκ τῆς μεσοβασιλικῆς φλεβὸς τῆς ὑπὸ πειραματισμὸν γυναικός.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΟΥΡΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ ΕΝ Τῷ ΑἵΜΑΤΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΟΥΡΟΙΣ

Τὸν προσδιορισμὸν τοῦ οὔριου ὀξέος τοῦ αἵματος ἐξετελέσαμεν κατὰ τὴν μέθοδον Benedict - Franke, τροποποιήσας Kowarski, τῶν δὲ οὔρων κατὰ τὴν μέθοδον Benedict.

Ἡ μέθοδος, ἥ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ οὔριου ὀξέος τοῦ αἵματος, ὅσον καὶ ἡ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ τῶν οὔρων, στηρίζεται εἰς τὴν ἀναγωγὴν τοῦ ἀρσενοβολφραμικοῦ ὀξέος ὑπὸ τοῦ οὔριου ὀξέος. Κατὰ τὴν ἀναγωγὴν, ἐμφανίζεται κυανοῦς χρωματισμὸς, τοῦ ὁποίου ἡ ἔντασις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ οὔριου ὀξέος τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὸ πρὸς ἐξέτασιν διάλυμα. Ὁ χρωματισμὸς οὗτος συγκρίνεται πρὸς πρότυπον διάλυμα οὔριου ὀξέος.

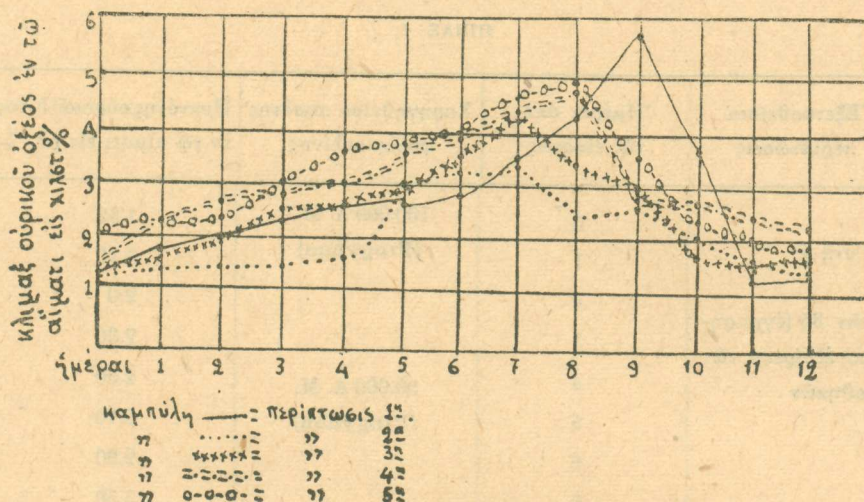
ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ

Ἐπίδρασις τῆς φολλικουλίνης (Progynon B, Oleosum - Schering καὶ Unden - Bayer) ἐπὶ τῆς πυκνότητος τοῦ οὔριου ὀξέος τοῦ αἵματος. Χορηγηθεῖσα ποσότης Progynon καὶ Unden 100.000 Δ. M. (I κ. ἐκ. = 50.000 Δ. M.) ἐφ' ἅπαξ, καὶ 50.000 Δ. M. τὴν 4^{ην} ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνέσεως. Αἱ γυναῖκες ἠνέχθησαν καλῶς τὴν χορηγηθεῖσαν ποσότητα.

ΠΙΝΑΞ Ι

Ἐξετασθεῖσαι περιπτώσεις	Ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐνέσεως	Χορηγηθεῖσα ποσότης φολλικουλίνης	Πυκνότης οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ αἵματι εἰς χιλ. %
Γυνή I ἐτῶν 35 (ἐγχειρη- τική ἐξαιρέσις τῶν ῥοθηκῶν)	0	100.000 Δ. Μ.	1.32
	1	(Progynon)	1.70
	2		2.0
	3		2.30
	4	50.000 Δ. Μ.	2.60
	5	(Progynon)	2.70
	6		2.90
	7		3.50
	8		4.20
	9		5.90
	10		3.90
	11		1.20
	12		1.25
Γυνή II ἐτῶν 46 (ἐμμηνό- παυσις).	0	100.000 Δ. Μ.	1.20
	1	Unden	1.30
	2		1.40
	3		1.44
	4	50.000 Δ. Μ.	1.69
	5	Unden	3.0
	6		3.20
	7		3.40
	8		2.30
	9		2.50
	10		2.0
	11		1.71
	12		1.30

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος παρατηροῦμεν ὅτι ἡ χορήγησις φολλικουλίνης συνεπάγεται προϊούσαν αὐξήσιν τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος τοῦ αἵματος.

Εικ. 1. Σχηματική παράστασις τῶν μεταβολῶν τῆς ἐν τῷ αἵματι πυκνότητος τοῦ οὔρικού ὀξέος μετὰ ἔνεον φολλικουλίνης (= ὄσθουλαίνης).

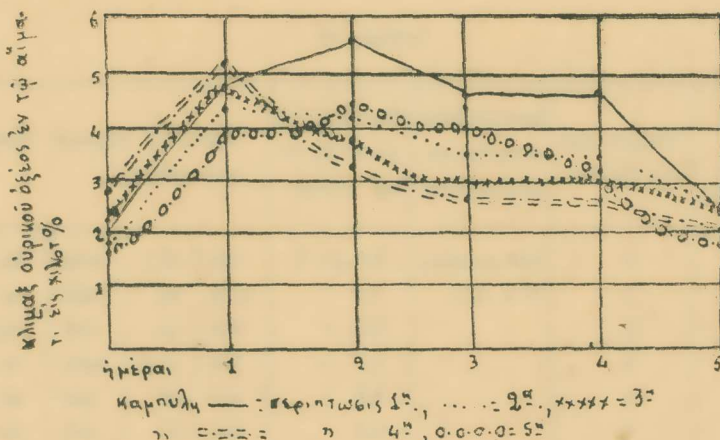
ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἐπίδρασις τοῦ διπροπιονικοῦ ἐστέρος τοῦ διοξυδιαιθυλοστιλβεγίου (Cyren B forte) ἐπὶ τῆς πυκνότητος τοῦ οὔρικού ὀξέος τοῦ αἵματος. Χορηγηθεῖσα ποσότης κυρενίου 5 χιλιοστά = 100.000 Δ. Μ. φολλικουλίνης, ἐφ' ἅπαξ. Ἡ χορηγηθεῖσα ποσότης ἐγένετο καλῶς ἀνεκτὴ ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς γυναικός.

ΠΙΝΑΞ II

Ἐξετασθ. περιπτώσεις	Ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐνέσεως	Χορηγηθεῖσα ποσότης κυρενίου	Πυκνότης οὔρικού ὀξέος ἐν τῷ αἵματι εις χιλ. %
Γυνή III ἐτῶν 45 (ἐμμηνόπαυσις).	0	5 χιλ.	2.0
	1		4.7
	2		5.6
	3		4.7
	4		4.7
	5		2.3

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμπεραίνομεν ὅτι τὸ συνθετικὸν προϊόν κυρενίου, ἐνιέμενον προκαλεῖ αὐξήσιν τοῦ οὔρικού ὀξέος τοῦ αἵματος. Ἡ μεγαλύτερα δρᾶσις τοῦ κυρενίου ἐμφανίζεται τὴν 2^{αν} ἡμέραν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως αὐτοῦ. Συγκρίνοντες δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ οὔρικού ὀξέος δρᾶσιν τῆς φολλικουλίνης καὶ τοῦ κυρενίου, παρατηροῦμεν ὅτι

Εικ. 2. Πυκνωτικά μεταβολάι του έν τώ αίματι ούριου όξέος μετά ένεσιν 5 χιλ. κυρενίου.

ή δράσις του κυρενίου είναι ταχύτερα και έντονωτέρα τής τής φολλικουλίνης. Η χορήγησις δηλονότι κυρενίου, συνεπάγεται από του πρώτου μέχρι και του τετάρτου 24ώρου, αύξησιν του ούριου όξέος του αίματος, ένω κατά την 5^{ην} ήμέραν ή πυκνότης αυτού κατέρχεται εις τά φυσιολογικά όρια. Η χορήγησις αντίθετως φολλικουλίνης (Progynon - Uden) συνεπάγεται βαθμιαίαν αύξησιν του έν τώ αίματι ούριου όξέος, καθισταμένης ταύτης έντονωτέρας κατά την 7^{ην} - 9^{ην} ήμέραν από τής ενάρξεως του πειράματος.

ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ

Επίδρασις τής όρμόνης των παραθυροειδών αδένων επί του ούριου όξέος αίματος και ούρων. Χρησιμοποιηθέν όρμονικόν σκεύασμα Parathyreoid Extract Lilly Indianapolis U. S. A.

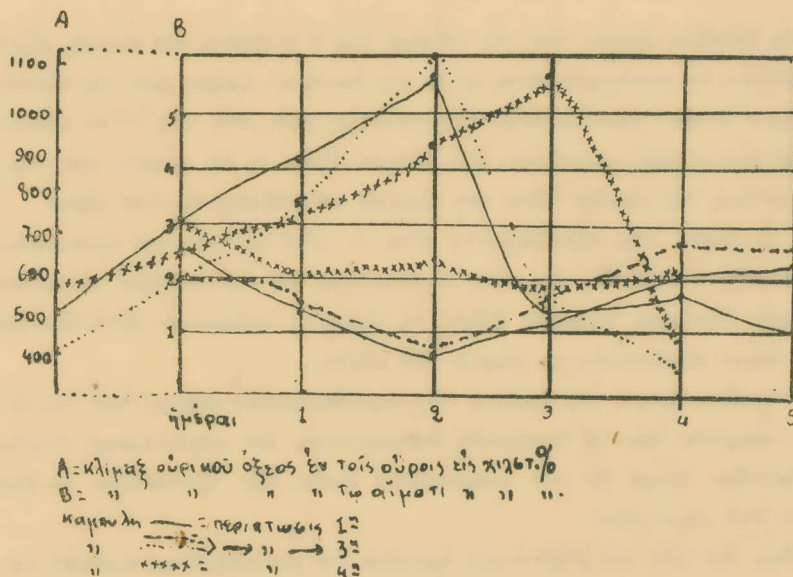
Χορηγηθεΐσα ποσότης 1,5 - 3, 7 κ. έκ. (1 κ. έκ. = 100 Δ. Μ. Collip) έφ' άπαξ και 1, 5 - κ. έκ. την 5^{ην} ήμέραν από τής πρώτης χορηγήσεως (1δ. πίν. III).

Έκ των εύρεθεισών αξιων του ούριου όξέος του αίματος και των ούρων, συμπεραΐνομεν ότι ή όρμόνη των παραθυροειδών αδένων ενιεμένη προκαλεί πτώσιν του ούριου όξέος του αίματος, τής μεγαλυτέρας πτώσεως σημειουμένης την 2^{αν} ήμέραν από τής ενέσεως (εις μίαν περίπτωσιν - γυνή VII, κατωτ. σελ. 168, έσημειώθη αύτη την 3^{ην} ήμέραν) μετά παραλλήλου αύξήσεως του ούριου όξέος των ούρων, ίνα την 4^{ην} ήμέραν επανέλθη ή πυκνότης αυτού εις τά φυσιολογικά όρια. Ο Logan¹ έρευνών τας διαταραχάς απέκκρισεως του P και N μετά ένεσιν παραθορμόνης, παρατήρησεν ότι 18 - 24 ώρας από τής χορηγήσεως τής όρμόνης, ή απέκκρισις του P και N έλαττούται πιθανώς ένεκα προσκαιρου βλάβης των νεφρών.

¹ J. of Biological Chemistry, 127 (1939) 716.

ΠΙΝΑΞ III

Ἐξετα- σθεῖσαι περιπτώσεις	Ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐνέσεως	Χορηγηθεῖσα ποσότης πα- ραθορμῆς	Πυκνότης οὐ- ρικοῦ ὀξ. ἐν τῷ αἵματι	πυκνότης οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τοῖς οὖροις				
Γυνὴ IV ἑτῶν 65	0	200 μονάδες	2,5 χιλ. %	700	42.7	1050	24.7	500
	1	(2 κ. ἐκ.)	1,4 »	1000	30	1450	31	886.5
	2		0,7 »	700	76	950	29.4	1070
	3		1,1 »	720	45.2	1450	44	417.9
	4		2,0 »	750	38	850	30	540
	5		2,4 »	600	35	975	25	453
Γυνὴ V ἑτῶν 35 ἐγγειρητ. ἐξαίρεσις τῶν φοθη- κῶν.	0	150 μονάδες	2.0 »					
	1	(1,5 κ. ἐκ.)	1.5 »					
	2		0.8 »					
	3		1.8 »					
	4	150 μονάδες	2.8 »					
	5	(1,5 κ. ἐκ.)	2.7 »					
	6		1.4 »					
	7		1.3 »					
	8		2.8 »					
	9		2.0 »					
	10		2.1 »					
11		2.2 »						
Γυνὴ VI ἑτῶν 48	0	250 μονάδες	2.8 »	200	37	600	55.4	406.4
	1	(2,5 κ. ἐκ.)	1.6 »	400	64.4	510	104	788
	2		1.5 »	380	85.2	890	92	1142.5
	3		2.0 »	260	62.4	590	53	475
	4		2.1 »	400	42	420	48	369.6
Γυνὴ VII ἑτῶν 51	0	370 μονάδες	3.0 »	640	38	755	44.5	579
	1	(3.7 κ. ἐκ.)	2.0 »	570	47.7	620	75.7	741.2
	2		2.3 »	815	72.3	880	93.0	908.6
	3		1.8 »	731	68	1050	65.8	1087.9
	4		2.0 »	452	50.5	530	38	429.6

Είκ. 3. Σχηματική παράσταση του ούριου όξέος εν τοίς ούροις μετ' ένειν παραθορομόνης.

Σχετική πρὸς τὴν δράσιν τῆς παραθορομόνης ἐπὶ τοῦ ούριου όξέος, εἶναι ἡ τοῦ φαινυλοκιγχοניκοῦ όξέος. Ὁ Γ. Ἰωακείμογλου¹ ἀναφέρει ὅτι: «ἡ σπουδαιότερα δρᾶσις τοῦ φαινυλοκιγχοניκοῦ όξέος εἶναι ἡ ἰδιότης του νὰ αὐξάνη τὸ ποσὸν τοῦ διὰ τῶν οὔρων ἀποβαλλομένου ούριου όξέος. Ἡ αὐξήσις αὕτη παρατηρεῖται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λαμβανόντων σιτία ἐλεύθερα πουρινῶν. Ἦδη μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἐσωτερικὴν λήψιν 0,5-1 γρ. τοῦ φαρμάκου, τὸ ποσὸν τοῦ ούριου όξέος τῶν οὔρων εἶναι ἠϋξημένον. Ἡ ἠϋξημένη ἀπέκκρισις τοῦ ούριου όξέος διαρκεῖ ἐφ' ὅσον τὸ ὑπὸ παρατήρησιν ἄτομον τρέφεται μετὰ σιτία ἐλεύθερα πουρινῶν ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἔχομεν ἐλάττωσιν τοῦ ἀποβαλλομένου ούριου όξέος εἰς ὄρια κάτω τοῦ φυσιολογικοῦ. Παραλλήλως πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀποβαλλομένου ούριου όξέος παρατηρεῖται ἐλάττωσις τοῦ ούριου όξέος τοῦ αἵματος. Τὸ φαινυλοκιγχονικὸν όξὺ καταβιβάζει τὸν οὐδὸν ἀπεκκρίσεως τοῦ ούριου όξέος οὔτως, ὥστε καὶ ἐπὶ τροφῆς ἐλευθέρως πουρινῶν τὸ διὰ τῶν οὔρων ἀποβαλλόμενον ούρικὸν όξὺ αὐξάνει».

Συγκρίνοντες τὴν δρᾶσιν τοῦ φαινυλοκιγχοניκοῦ όξέος καὶ τῆς παραθορομόνης ἐπὶ τοῦ ούριου όξέος παρατηροῦμεν ὅτι:

1) Τὸ φαινυλοκιγχονικὸν όξὺ δρᾷ ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν, ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἐλαττοῦται ἡ ἀποβολὴ τοῦ ούριου όξέος ἔστω καὶ ἐὰν ἐξακολουθη ἡ λήψις τοῦ φαρμάκου ἐνῶ ἡ παραθορομόνη δρᾷ καὶ τὴν δευτέραν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνέσεως αὐτῆς. Ἡ ἀποβολὴ δὲ τοῦ ούριου όξέος εἶναι ἠϋξημένη καὶ

¹ Φαρμακολογία - Συνταγολογία τόμ. Α'. σ. 600.

κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνέσεως, ἐνῶ ἡ πυκνότης τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ αἵματι φθάνει τὸ κατώτερον ὄριον κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνέσεως. Ἐὰν δὲ ἐνέσωμεν ἐκ νέου παραθορμόνην, παρατηροῦμεν (σελ. 168 γυνὴ V) ὅτι ἐπαναλαμβάνονται αἱ πυκνωτικαὶ μεταβολαὶ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ αἵματι καὶ τοῖς οὖροις, δηλαδὴ πτώσις τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος τοῦ αἵματος καὶ αὐξήσις τοῦ τῶν οὖρων.

2) Ἡ δρᾶσις τῆς παραθορμόνης εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ φαινυλοικιχονικοῦ ὀξέος, δηλαδὴ καταβιάζει τὸν οὐδὸν ἀπεκρίσεως τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος οὕτως, ὥστε καὶ ἐπὶ τροφῆς ἐλευθέρως πουρινῶν (ὅπως τὰ ἡμέτερα πειράματα ἐξετελέσθησαν), τὸ διὰ τῶν οὖρων ἀποβαλλόμενον οὐρικὸν ὀξὺ αὐξάνει.

Ἡ τοιαύτη δρᾶσις τῆς ὁρμόνης τῶν παραθυρεοειδῶν ἀδένων ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πουρινῶν, δέον νὰ δοκιμασθῇ θεραπευτικῶς ἐπὶ περιπτώσεων γνησίας οὐρικής ἀρθρίτιδος. Παρὰ δὲ τὰς προσπαθείας ἡμῶν, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀνεύρωμεν τοιαύτην τινὰ περίπτωσιν.

Τέλος, ὡς πρὸς τὸν μηχανισμόν δράσεως τῆς φολλικουλίνης, κυρενίου καὶ παραθορμόνης ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πουρινῶν, οὐδὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως σχετικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης διερευνήθη ἡ ἐπίδρασις τῆς φολλικουλίνης, κυρενίου καὶ παραθορμόνης ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πουρινῶν. Τὰ δεδομένα, ἅτινα κατέστη δυνατόν νὰ ἐξαχθῶσι, δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν ὡς ἔπεται :

1) Ἡ φολλικουλίνη ἐνιεμένη εἰς ποσότητα 100.000 Δ. Μ. ἐφ' ἅπαξ καὶ 50.000 Δ. Μ. τὴν 4^{ην} ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνέσεως, προκαλεῖ βαθμιαίαν αὐξήσιν τοῦ ἐν τῷ αἵματι οὐρικοῦ ὀξέος, τῆς μεγίστης αὐτοῦ ἀξίας σημειουμένης, κατὰ τὴν 7^{ην} - 9^{ην} ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνέσεως.

2) Ὁ διπροπιονικός ἐσθῆρ τοῦ διοξυδαιθυλοστιλβενίου (Cyren B forte) ἐνιέμενος εἰς ποσότητα 5 χιλ. ἐφ' ἅπαξ, προκαλεῖ ἀπὸ τῆς 1^{ης} ἕως τῆς 4^{ης} ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνέσεως, αὐξήσιν τοῦ ἐν τῷ αἵματι οὐρικοῦ ὀξέος, τῆς πυκνότητος αὐτοῦ μετέπειτα ἐπανερχομένης εἰς τὰ φυσιολογικὰ ὅρια.

3) Ἡ ὁρμόνη τῶν παραθυρεοειδῶν ἀδένων, ἐνιεμένη εἰς ποσότητα 150 - 370 Δ. Μ. Collip προκαλεῖ κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας πτώσιν τοῦ ἐν τῷ αἵματι οὐρικοῦ ὀξέος καὶ αὐξήσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς οὖροις. Κατὰ τὴν 3^{ην} καὶ 4^{ην} ἡμέραν ἡ πυκνότης τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ αἵματι καὶ τοῖς οὖροις ἐπανέρχεται εἰς τὰ φυσιολογικὰ ὅρια. Ἐπαναχορήγησις δὲ παραθορμόνης, συνεπάγεται τὴν αὐτὴν δρᾶσιν.

4) Συζητεῖται καὶ συγκρίνεται ἡ δρᾶσις τοῦ φαινυλοικιχονικοῦ ὀξέος καὶ τῆς παραθορμόνης ἐπὶ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος αἵματος καὶ οὖρων.

SUMMARY

These studies are made on females. These women were in a constant diet three days before the experiment and that was continued during the experiment. The diet was free from purines.

RESULTS

1. The follicule hormone was injected (100.000 I. U.) at once and then 50.000 I. U. after each 4th day.
2. This hormone causes a great increase in the uric acid concentration of blood.
3. The greatest increase is on the 7th, 9th day.
4. Stilbestrol (5mg) causes also the same increase.
5. The hormone of parathyroid (Eli Lilly product) cause at the first two days a decrease in the blood uric acid concentration.
6. At the same there is an increase in the uric acid concentration in urins.
7. The same phenomenon was found after repeated injection of parathormine.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ

Ν. Γ. ΦΩΤΕΙΝΟΥ.— *Μαγῆνος ὁ Τύριος.*

Γ. Α. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ.— *Συμβολή εἰς τὰ κατὰ Πυθίαν τὸν Μασσαλιώτην.*

Γ. ΚΩΠ.— *Ἡ ἐπίδρασις τοῦ χρονίου ὑποσιτισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῶν ἀκτίνων Röntgen καὶ ραδίου (X καὶ γ).*